Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XC. Ч. 240. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 18-го ГРУДНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 18, 1984 No. 240. VOL. XC.

Квитки на концерт бандуристів розпродується швидко

Головну Канцелярію УНС відвідали організатори великого концерту бандуристів, що відбудеться в Ню Йорку в престижевій залі Товн Гол у суботу, 29-го грудня ц.р., під патронатом Українського Народного Союзу. Лідія Чорна, яка відповідає за організацію концерту, і Микола Дейчаківський, соліст та член комітету, загостили недавно до головного предсідника УНС д-ра Івана Флиса та вручили йому перші квитки на концерт у престижевій льожі призначеній для спонзорів концерту. Кожна льожа має шість місць та коштує в цілості 120 дол. Дальші льожі зарезервували вже Митрополит Андрій Кущак, Антін та Віра Шумейки, Теодор Шумейко та д-р Савчук.

„Ню Йорк Таймс" згадує Соломію Крушельницьку

Ню Йорк. — У мистецькій частині недільного найбільш почитного американського щоденника „Ню Йорк Таймс" з датою 9-го грудня ц.р. є обширна стаття Вілла Крачфілда на тему ренесансу слов'янських співачок, в якій він між іншими співачками світової слави згадує про Соломію Крушельницьку.

Дослівно він пише: „У цьому сторіччі головними прикладами слов'янських співачок, які мають зовсім окреме місце в історії музики, в першу чергу в репертуарі італійських опер, — це чехо-словачка Емма Дестін, перша Мінні в опері „Дівчина зі золотого заходу" і неперевершена Аїда Метрополітен опери за часів Карузa; українка Соломія Крушельницька, первісна італійська Сальоме і та, що врятувала оперу „Мадам Баттерфляй" в її другій обробці, а на підставі тверджень Тосканіні єдина оперова співачка сопрано, що встоялася його залицянням..."

Далі автор статті згадує з давніх ще також славні слов'янські співачки, як болгарку Любу Веліш, Зінку Мілянов з Югославії і Ґаліну Вішнєвскую, колишню прімадонну Московського Большого театру, яка тепер враз із своїм чоловіком челістом і диригентом Мстіславом Ростроповічем живе в ЗСА. Відтак В. Крачфілд переходить до оцінки сьогоднішніх солісток слов'янського роду, з яких на передові місця вибивається Ева Мартон, Ґена Дімітрова, Тереса Зиліс-Ґара і Анна Томова-Сінтов.

Слід пригадати, що ім'я С. Крушельницької постійно пов'язується зі світовим успіхом опери „Мадам Баттерфляй", яку публіка щойно прийняла, коли вдруге поставлено цю оперу після першої невдачі. Про це писалося в програмі Метрополітальної опери в Ню Йорку перед кількома роками, коли ставили після довшої перерви цю оперу. І там було подано, що українська співачка С. Крушельницька враз із Тосканіні „врятували" „Мадам Баттерфляй" від гострої критики, яка могла цю оперу зовсім знищити, та ввели її у світовий репертуар.

Провідний КҐБіст попросив політичного азилю на Заході

Штутгарт, Західня Німеччина. — Західньонімецька газета „Штутгартер Цайтунг" повідомила 13-го грудняк ц.р., що провідний совєтський КҐБіст, офіційно керівник совєтського пресового агентства ТАСС у Відні, Вадім Іванов, отримавши виклик з Москви, вирішив залишитися на Заході і попросив уряд Західньої Німеччини надати йому право політичного азилю в тій країні.

Згадана газета не пише коли саме Іванов попросив азилю і чи федеральний уряд в Бонні погодився надати йому право перебування. На запитання кореспондентів чи Іванов ще далі перебуває в Австрії, речник австрійського уряду відмовився від всяких пояснень. Представники ТАСС у Відні прямо заявили; „ми не можемо забирати становища до цієї справи".

Названа німецька газета пише, що втеча В. Іванова це великий удар по престижі совєтських органів безпеки, бо він передав західнім чинникам вартісні інформації про совєтську шпигунську сітку в Західній Европі. Також віденська газета „Кур'єр" відмітила, що це вже два старшини КҐБ втекли на Захід через Відень Першим був Микола Королюк, совєтський делеґат на конференції роззброєння, який в 1980 році поїхав на „вакації" до західньонімецького міста Дюссельдорф і не повернувся до своєї служби. Потім стало відомо, що він попросив політичного азилю в Західній Німеччині. Королюк привіз зі собою чимало засекречених документів про діяльність совєтської розвідки на Заході й копії інструкцій з Москви, як повинні поводитись совєтські делеґати на роззброєневій конференції.

Поголоски про те, що В Іванов був шпигуном і старшиною КҐБ ходили у Відні ще в 1983 році, але австрійський уряд не квестіонував його діяльности і присутности в Австрії. Коли Москва хотіла поспішно відкликати Іванова з Відня, він вирішив „замести за собою сліди" і втік до Німеччини.

Громада в Ню Йорку вшановує В. Марченка

Ню Йорк. — Вже проминуло понад два місяці, як у в'язничній лікарні Ленінграду помер на 37-му році життя Валерій Марченко.

Відважний оборонець людських прав, В. Марченко вже в часі суду над ним заявив судді, що він буде спричинником його смерти, бо стан його здоров'я не дозволить йому відбути призначеної судом кари 10 років важких робіт у пермському таборі та п'ять років заслання.

Слова В. Марченка скоро сповнилися. Не зважаючи на всі заходи міжнародних чинників та Уряду ЗСА, український правозахисник помер 6-го жовтня ц.р.

Його похорони відбулися в Києві 13-го жовтня з участю його скорбної матері, що цілий час боролася за лікування хворого сина.

Тому саме для утривалення його імені та в пошану цього відважного українського журналіста в п'ятницю, 21-го грудня ц.р., влаштовують в Ню Йорку у приміщеннях Українського Літературного Клюбу, при 136 Другій авеню, Меморіяльний вечір. Організаторами вечора є курінь пластунок „Верховинки" і Спілка Українських Журналістів Америки, яка постановила в пам'ять померлого журналіста встановити річну нагороду його імені.

У Меморіяльному вечорі візьмуть участь: Надія Світлична, Ольга Кузьмович, члени Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької Ксеня Зєлик і Лесик Кмета, рецитаторка Стефа Назаревич-Юзенів і бандурист Юліян Китастий.

Організатори надіються, що українська громада в Ню Йорку та околиці віддасть численно пошану незломному борцеві правозахисного руху та відважному журналістові.

Початок вечора о год. 7:30.

Українські професіоналісти перевели опити свідків голоду

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Редакцію „Свободи" відвідав голова Товариства Українських Професіоналістів в Ню Джерзі д-р Богдан Витвицький, щоб повідомити про закінчення їхньої восьмимісячної праці над розшуком доказів про Великий голод. У обширному видрукованому звіті із своєї праці подано вичерпний звіт про переведені опити 57 осіб, які пережили Великий голод в Україні у 1932-33 роках.

Представники професіоналістів відшукали ці особи у різних містах ЗСА при допомозі власних засобів за допомогою фондів Видавництва „Сучасність" і перевели з ними розмови записані на звукозаписі. Спосіб опиту тих оцілілих жертв Великого голоду опрацював д-р Джеймс Мейс з УНІҐУ, який уважається знавцем Великого голоду та пише обширну працю на цю тему. Олександер Непріль, молодий активість ОДУМ-у, допоміг багато у відшуканні тих свідків Великого голоду.

Розмови з тими свідками перевів Леонід Герець, до-

(Закінчення на стор. 3)

ЗСА вимагають видачі терористів

Теґран, Іран. — Як повідомляє іранське агентство, прем'єр-міністер Ірану Мір Гусейн Муссаві заявив, що повітряні пірати, які захопили в Теґрані кувайтський літак, не будуть видані для суду в іншу країну, як цього вимагають ЗСА.

„Якщо видача повітряних піратів санкціонована законом, тоді нам повинні видати терористів, які довели до мученицької смерти сотні людей в Ірані, а тепер продовжують свою діяльність при підтримці американців і французів", — сказав Муссаві, маючи на увазі іранських політичних еміґрантів, що проживають в Парижі, і яких Теґран обвинуватив у підбурюванню до викрадення кількох іранських літаків. „Тоді ми видамо їм викрадачів кувайтського літака," — заявив Муссаві, який звинуватив у смерті двох американців, убитих повітряними піратами, „агресивну політику" Америки.

Як заявив заступник пресового секретаря Білого Дому Леррі Спікс, президент Роналд Реґен обурений діями Теґрану і вимагає видачі або покарання терористів, імен і місця перебування яких Іран так і не проголосив. На думку Вашінгтону, іранська влада повинна була вжити заходів проти повітряних піратів і попередити смерть двох американців.

Колишній президент Ірану Абольгассан Бані-Садр, який перебуває у вигнанні, заявив в інтерв'ю кореспондентові агентства ЮПІ, що Теґран причетний до викрадення кувайтського літака. За його словами, двоє з повітряних піратів, що вбили двох американців на теґранському летовищі, вже брали участь в цьому році у викраденні літака компанії Ер Франс в Ірані, але Іран так і не назвав імен викрадачів. Воии здалися владі після того, як підірвали кабіну пілотів. Теґран також не повідомив про їх дальшу долю.

Державний секретар ЗСА Джордж Шулц заявив, що іранські власті „підтримували зв'язок з повітряними піратами". Одним з доказів цього є перехоплені радіопереговори між викрадачами літака і диспетчерами теґранського летовища.

У СВІТІ

ПРЕДСТАВНИКИ НАТО і Варшавського Пакту, які ведуть безплідні переговори про зменшення війська в Европі, знову проголосили 18-денну перерву, щоб дати можливість делеґатам святкувати Різдвяні свята і Новий рік в колі своїх родин. Проголошуючи перерву, обидві сторони обвинувачували себе взаємно за затримку переговорів. Східній бльок злісно нападав на Західню Німеччину нібито за те, що вона не зменшує, а збільшує свої збройні сили. Згідно з опінією західніх політичних спостерігачів, Москва злиться на Бонн за підтримку стратегії НАТО.

МАДЯРЩИНА ЗАОХОЧУЄ своїх дисидентів покидати країну і виїжджати до обраної країни на Заході, — інформують мадярські еміграційні джерела у Відні. Зокрема комуністичний уряд Яноша Кадара зацікавлений у виїзді провідного дисидента, на якого орієнтуються інші, Мікльоша Томаса, професора історії у Будапештському університеті в минулому, а тепер безробітного дисидента і автора багатьох статтей в західній пресі, зокрма у лондонському „Таймсі".

БІЛЯ 90 КОМУНІСТИЧНИХ головних ідеологів комуністичних партій з цілого світу зібралися в Празі на свою річну конференцію. Головною темою, яку вони розглядатимуть на протязі трьох днів, є проблеми співіснування двох відмінних систем — капіталістичної і соціялістичної, теми, яку започаткував журнал „Проблеми миру і соціялізму", який нібито був спонзором тієї конференції, хоч кожному відомо, що спонзорували її комуністичні партії, зокрема компартія Совєтського Союзу.

ШВАЙЦАРСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ більшістю голосів проголосував за приступлення Швайцарії до Об'єднаних Націй, але остаточне рішення матимуть швайцарські громадяни, бо уряд вирішив поставити цю справу на крайовий референдум. Речники швайцарського уряду заявили, що справа членства в ОН є принциповою справою, яка ламає довголітні традиції тієї держави про абсолютну невтральність. Вони також заповіли, що Швайцарія і в майбутньому буде вести дуже строгу невтральну лінію у відношенні до всіх держав світу.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ Америки звернулись формально до Японії, щоб вона допомагала встановити нагляд над розбудовою совєтської збройної сили в Азії. Один з високих речників роззброєневої комісії Дейвид Емері заявив, що ЗСА будуть вдячні усім заприязненим країнам за всяку допомогу в цій ділянці: технічне підлуховування, стеження за військовими літаками і кораблями тощо. Вашінґтон переконаний, що цю функцію найкраще зможе виконати Японія, технологія якої стоїть дуже високо. Емері зустрічався з представниками японського міністерства закордонних справ і при тій нагоді інформував їх про справу переговорів між державним секретарем Джорджом Шулцом і міністром закордонних справ СССР Андреєм Ґромиком в січні наступного року.

ЛИВАНСЬКИЙ УРЯД не дуже задоволений ізраїльською військовою активністю в південному Ливані. Випадок який трапився минулого тижня, коли ізраїльські панцерні частини знищили гніздо палестинських терористів і вбили дві особи, 10 поранили, а 30 захопили в полон, викликав гостру реакцію в Бейруті і Дамаску, столиці Сирії. Тімор Ґоксел, речник мирового корпусу Об'єднаних Націй, заявив, що вояки ОН підібрали двох забитих — жінку і мужчину, а поранених перевезли до поблизького села Маака, до найближчого шпиталю. Ізраїльське головне командування заявило, що 30 захоплених полонених були членами терористичної палестинської групи.

ВЕНЕСУЕЛЬСЬКА ПОЛІЦІЯ арештувала в Каракасі людину, яка правдоподібно готувалась виконати атентат на Папу Івана Павла II, під час його візити до тієї країни в січні 1985 року. Речник поліції заявив, що заарештований Даґлес Торрельба Ґернандез, в автомобілі якого знайдено далекобійний кріс з далековидом, дві пістолі, примітивну мапу з позначеннями зупинок Папи і виказку про приналежність його до міжнародної скрайньо-правої терористичної організації, яка в минулому критично висловлювалась про політику Папи. Поліція веде тепер слідство, щоб встановити чи 21-річний Гернандез дійсно є замішаний у цю нову змову вбивства Папи.

М. ҐОРБАЧОВ ВЕДЕ ПЕРЕГОВОРИ У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Лондон, Великобританія. - Михаїл Ґорбачов, член совєтського Політбюра, якого у політичних кругах на Сході і на Заході вважають другою після Константина Черненка особою в керівництві СССР, перебуває тепер з однотижневою візитою у Великобританії. Минулої неділі, 16-го грудня ц.р., М. Ґорбачов з дружиною був гостем у прем'єр-міністра тієї країни Марґарет Тачер у її приватній посілості і там мав нагоду запізнатися з багатьма британськими політичними діячами і бизнесменами. Між запрошеними гістьми були також міністер закордонних справ Великобританії Джефрі Гов і міністер оборони Майкел Гезелтін. Політичні спостерігачі кажуть, що під час першої зустрічі М. Ґорбачова з М. Тачер, яка тривала біля п'ять годин, совєтський речник запевнив британців, що Москва хоче замирення зі Заходом і поважно готується до переговорів про роззброєння.

Британські спостерігачі і кореспонденти кажуть, що М. Ґорбачов робить добре враження на співрозмовців, має західню огладу, добре арґументує свої думки і може вести невимушені розмови з поличними речниками Заходу на всякі теми. Головною його темою, і взагалі метою його приїзду до Великобританії, є прихилити її до існуючої вже атмосфери детанту, визнати потребу н е тільки переговорів про редукцію деяких родів зброї, але знаходити співпрацю між західніми і східніми країнами, не зважаючи на ідеологічні чи інші перешкоди.

Вже сама заява совєтського гостя про те, що Совєтський Союз вишле свою делеґацію до Женеви на чолі з міністром закордонних справ СССР Андреєм Громиком з метою добитися конкретних вислідів у початкових переговорах із ЗСА, викликала позитивний відгук у британських політичних кругах, - пишуть лондонські газети.

Велику частину часу М. Ґорбачов і М. Тачер присвятили справі космічної зброї і обидві сторони визнали потребу накладення мораторіюму на продукцію цієї зброї обидвома потугами, щоб не допустити до насичення космосу не тільки тією, але також іншою зброєю. Очевидно, британці підкреслюють перевагу у космічній зброї ЗСА і тому Москва намагається поставити цю справу у програму переговорів в Женеві і пізніше в інших визначених місцях. У політичних колах навіть не сумніваються, що М. Ґорбачов впливатиме на Тачер, щоб вона говорила з президентом Роналдом Реґеном і переконувала його про потребу мораторіюму і небезпеку його ідеї так званої „міжпланетної війни".

М. Ґорбачов є найвищим совєтським чинником, який відвідує Великобританію після візити Алєксія Косиґіна в 1967 році, тодішнього голови Ради Міністрів СССР.

Засоби масової інформації повідомили, що у зв'язку з приїздом М. Ґорбачова до Великобританії там відбулась досить бурхлива антисовєтська демонстрація, що її влаштували українці й інші національності. Поліція і службовці Скотланд Ярду арештували кільканадцять осіб, між ними українця Зенка Дідуха з Бралфорду.

В АМЕРИЦІ

ДЕМОКРАТИЧНІ СЕНАТОРИ вибрали сен. Роберта Бирда лідером демократичної меншости в Сенаті, задержуючи традиційну тяглість та визнаючи провідницькі прикмети цього визначного сенатора з Вірджінії. Проти нього кандидував новий сенатор з Фльориди, Лотон Чайлс Сен. Бирда уважають визначним парляментарним тактиком, на якого демократи покладають багато надій на здобуття більшости в Сенаті в 1986 році. Як відомо, республіканці мають перевагу в Сенаті у відношенні 53-47, а провідником республіканської більшости був вибраний недавно сен. Роберт Дол з Кензасу.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН піддержує домагання секретаря оборони Каспара Вайнберґера щодо висоти видатків на оборону і тому наразі існують лише дуже малі вигоди на ощадності в бюджеті. Якщо не буде інших способів для ощадностей, то Уряд не зможе ніяк зменшити дефіциту.

НОВИЙ ПЛЯН УРЯДУ для зменшення видатків на лікування в програмі медікер мусить допровадити до того, що багато випадків захворінь людей, які підпадають під медікер, треба буде лікувати дома або відвідинами у лікаря в його канцелярії.

АРХИЄПИСКОП НЮ ЙОРКУ Джан О'Коннор відвідав мейора Едварда Кача та в розмові з ним заявив, що він радше буде провадити в майбутньому соціяльні програми своєї дієцезії без допомоги міста, як приймати рішення мейора, яке забороняє дискримінацію у відношенні до гомосексуалістів. Як відомо, заряд міста Ню Йорку рішив не давати допомоги тим організаціям, які не приймають гомосексуалістів.

АМЕРИКАНСЬКИЙ СУД в Ню Йорку рішив, що не видасть до Великобританії члена Ірляндської Революційної Армії, який замордував британського вояка тому, що існує договір, що не можна видавати політичних в'язнів.

КИТАЙСЬКИЙ ДИПЛОМАТ, тіло якого знайдено на даху китайського консуляту в Ню Йорку, повісився тому, що старався дістати право азилю в ЗСА, але в останній хвилині змінив свою думку. Так пояснюють його самогубство члени китайського консуляту, які знайшли тіло.

СУДДЯ, ЩО ПРОВАДИТЬ в Ню Йорку широко відомий процес ґенерала Вілліяма Вестморленда проти телевізійної станції Сі-Бі-Ес, не допустив до публічного розгляду звіту, який зладив один із головних продюсерів цієї телевізійної станції, Бартон Бенджамін, про справу репортажу з в'єтнамської війни. Цей телевізійний репортаж є причиною скарги ґенерала В. Вестморленда.

У ЧЕТВЕР, 13-ГО ҐРУДНЯ Ц.Р., дружина президента Роналда Реґена, Ненсі засвітила ялинку біля Білого Дому на якій є 1,600 світел. Це вперше Президент ЗСА не робив того сам, а попросив до святочного акту дружину. Р. Реґен заявив, що це його перший подарунок для дружини з нагоди Різдва Христового.

ШИРОКО ВІДОМА фільмова акторка Елізабет Тейлор плянує восьмий раз заключити подружжя. Тим разом „щасливцем" є промисловець з Бруклину, від якого вона прийняла величезного розміру та такої ж ціни заручиновий перстень.

СТЕЙТОВА АСАМБЛЕЯ в Ню Джерзі переголосувала закон, яким буде заборонено та обмежене курення сигарет у публічних місцях. Рішено також, що тих, які не будуть придержуватися закону, будуть карати тюрмою до 30 днів або ґривною 500 долярів.

ХОР „ДУМКА" ВИБИРАЄТЬСЯ В ТУРНЕ ПО ЕВРОПІ

Джерзі Ситі, Н. Дж. (Т. К-єць). — Вступивши у 36-ий рік відданої служби українській громадськості на поселеннях для прослави української музичної культури, хор „Думка" відзначить свій ювілей подорожжю до українських поселенців у різних країнах Европи в жовтні-листопаді 1985 року.

Розповісти про можливості здійснення европейського турне прийшли до редакції „Свободи" диригент „Думки" Семен Комірний, заступник голови хору Борис Кекіш; скарбник Леся Яблонська та член Управи хору Едвард Кухар у товаристві імпресаріо Володимира Луцева, який координуватиме це турне „Думки", що вже понад три декади продовжує працю, яку започаткували в 1949 році Льоньо Крушельницький та інж. Володимир Богачевський.

Ця перша подорож „Думки" до Европи має преважливе значення, сказав В. Луців, який має за собою вже великий досвід принайменше 15 міжнародних турне різних українських мистецьких груп. „Але проведення наших задумів в життя залежатиме у великій мірі від допомоги української громади в Америці, яка великодушно підтримує усі почини, що мають важливе значення для загально української справи". Власне таким вважають ґості редакції та їх імпресаріо европейське турне „Думки", бо воно, крім колосального культурно-мистецького, матиме й політичне значення. В. Луців, високо оцінюючи солістів, бо й сам ним є, вважає проте, що ансамблі в наших обставинах життя є пре важливим явищем, бо вони згуртовують велику групу людей, в тому численну молодь, що, в свою чергу, має велике значення на формування національного світогляду цієї останньої. Проте незаперечним є факт, що жадний ансамбль не має у своєму розпорядженні вистачаючих фондів, вони навіть і не зацікавлені цим, бо дбають лише про те, щоб проіснувати і мати змогу продовжувати свою культурну працю.

В редакції „Свобода" (сидять зліва): імпресаріо В. Луців, Л. Яблонська, диригент „Думки" С. Комірний; стоять Е. Кухар і Б. Кекіш.

Борис Кекіш розповів редакторам, що виступи „Думки" приносять, звичайно, кошти лише для покриття видатків на концерти. Хор виступав і виступає майже на всіх українських імпрезах, що їх влаштовують різні українські організації. Відновивши різдвяну традицію, „Думка" співає в українських католицькій і православній церквах, даючи концерти колядок. В цьому році вона вперше виступатиме з різдвяним репертуаром 20-го січня 1985 року у катедрі св. Патрика в Ню Йорк.

В останніх двох роках цей хор зробив свій вклад до величезного успіху двох

(Закінчення на стор. 3)

СВ. МИКОЛАЙ В ТРЕНТОНІ

Трентон, Н. Дж. (С. Шількевич). — До залі Української Католицької Церкви св. Йосафата, при Дуц авеню, загостить св. Миколай в неділю, 23-го грудня ц.р., о год. 12-ій вполудне. Учні початкової Школи Українознавства при згаданій церкві привітають гостя сценкою „св. Миколай". Небесна канцелярія буде відкрита від год. 10-ої ранку в церковній залі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Уважно з московським детантом

Новий і „злагіднений" курс американської закордонної політики відносно Совєтського Союзу викликує похвали і апробати серед провідників обох партій, як теж в академічних колах та широкого громадянства.

Одначе, деякі високопоставлені особи в теперішній Адміністрації не скривають свого песимізму та критичного наставлення до цього нового курсу. Вони затривожені цим новим курсом і, як пише Алберт Вілкс в „Ню Йорк Сити Трібюн," цей процес може „критично підкопати оборонні позиції так Америки, як і НАТО."

Цей новий напрям, як „практичний" засіб, має нібито запобігти можливій совєтській інвазії Західньої Европи. Совєти змагають не тільки до ослаблення НАТО, але також до усунення американських військових частин з Европи.

Звичайно в різних департаментах Уряду ЗСА є противники цього нового курсу, вони є теж в обох політичних партіях. Тут немає проблеми „конкуренції" між „консерватистами й лібералами," а радше суперництво між „реалістами і наївними." Ці останні знають мало або взагалі не мають найменшого уявлення про совєтську політичну чи мілітарну стратегію та про суть імперської політики „країн рад."

Трагедія в тому, кажуть аналітики у Вашінґтоні, що пропоненти нової політики не бачать того, що прийняття нової „політики детанту" совєтами є нічим іншим, як тільки відновленням політики детанту Брежнєва з 1970-их років.

За останніх 25 років Кремль порушив численні міжнародні договори, отже ясно, що совєти не трактують поважно політики детанту.

Що на ділі змушує Москву повернути на роззброєневу конференцію — це намагання Кремля обмежити або цілком унеможливити програму американського Уряду у продукуванні та випробуванні міжплянетарної зброї.

Деякі політичні втікачі із совєтського бльоку, як чеський ген. Ян Сейна чи росіянин Анатолій Ґоліцин, який працював в КҐБ, знають, чому Москва просувала політику детанту. На їх думку, політика детанту, в опінії совєтських володарів, була лиш одним „розділом" у „Стратегічному пляні" для знищення оборонних спроможностей Заходу та капіталістичного світу взагалі.

Політика детанту помагає у зміцненні і стабілізації совєтського бльоку політично й економічно; це є процес, в якому Захід несвідомо підкріплює СССР через економічну та технологічну допомогу.

Першим завданням політики детанту з точки бачення Москви це є вдержання Нікараґуа як аванпосту комуністичного світу в західній півкулі. Політбюро думає, що на випадок втрати Нікараґуа совєтські впливи послабнуть в Кубі і Сурінамі.

Тому треба дуже обережно ставитися до т. зв. ініціятив Москви, маючи дуже поганий досвід з минулих спроб спілкування з Москвою під плащиком детанту.

Кількість втікачів зі Східньої Европи зростає

Відень. — Міністерство внутрішніх справ Австрії опублікувало статистичні дані про втікачів із Східньої Европи, з яких видно, що на протязі 1984 року кількість втікачів з комуністичного „раю" збільшилася на 46 відсотків. В цьому році в Австрію прибуло 5,368 осіб - переважно чехів, словаків і поляків.

Австрійські власті стурбовані тим, що багато країн які колись традиційно виказували до втікачів гостинність, в цьому році значно зменшили іміґраційні квоти, тому зі загального числа східньоевропейських втікачів, які опинилися на території Австрії, лише половині було надано притулок в країнах Заходу. ЗСА прийняли в цьому році на третину менше іміґрантів з країн Східньої Европи у порівнянні з минулими роками, Австралія — на половину менше, а Північна Африка — на 83 відсотки менше.

У звідомленні міністерства внутрішніх справ говориться, що, не зважаючи на збільшення кількости втікачів, Австрія і далі буде „країною першої помочі" для втікачів зі сусідніх країн Східньої Европи.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Ярослав Курдидик

ЯК СХІДНІЙ БЛЬОК В ОН ВІДДЯЧУЄТЬСЯ ЗАХІДНЬОМУ?

На книжковому ринку появилася збірка офіційних документів у книжковому оформленні під наголовком "Voting Practices in the United Nations". Цей репорт Адміністрація президента Регена призначила для обидвох Палат і його узаконив підпис Президента 14-го жовтня 1983 року.

Спонзором для цього почину був сенатор Баб Кастен, а метою зібрання цих документів було показати світовій політичній опінії, які це країни, що є постійними членами ОН, дослівно із цілого земельного ґльобуса, яким допомагає Захід, а в основному ЗСА, вже більш двох десятків років, віддячуються, чи пак відплачуються, як це кажеться в українському прислів'ї: — „За хліб каменем..."

У 1983 році ЗСА витратили на закордонну допомогу 14.6 більйона долярів. Але, як тепер виявляється — „то врешті-решт, мірка таки перебралася," бо Адміністрація ЗСА, очевидно під посиленим натиском громадської думки, яку почали підтримувати засоби масової інформації, доказуючи, що того роду допомога є просто проти найелементарніших інтересів ЗСА, або у поширеному розумінні цілого Заходу, зменшення її, це означає підтримувати комуністичні ідеї, а в деяких випадках навіть оплачувати совєтські шпигунські операції, використовуючи для цієї цілі „камуфляж ОН".

Усі вищезгадані відомості у книзі-репортажі, зібрала і перевірила американська Місія при ОН, при чому враховувалося найоб'єктивніше заподані і перевірені факти, що їх завжди допускався не лише бльок Східніх Держав, члени ОН із т.зв. 'третього світу', але навіть і деякі союзники Заходу.

Для прикладу — із 10-ти голосувань, які переводила 38-ма Генеральна Асамблея ОН, що відбулися у 1983 році, виявляється, що на форумі ОН, ЗСА програли шість разів. А якщо йдеться про це, щоб схарактеризувати дійсні політичні течії і наставлення, то ці голосування унагляднюють та віддзеркалюють дуже промовисто дійсність, яка нуртує в ОН.

Або ще один разючий випадок, що американська місія не змогла зібрати навіть стільки членів в ОН, щоб засудити інвазію Совєтського Союзу в Афганістані, але зате більшість членів ОН заявилася за тим, щоб цей злочин нападу на Афганістан — прибрати у досить „злагіднену форму софістичного фразування". Але ж з другого боку дивне, що СССР був у силі добитися резолюції, у якій безцеремонно засуджувалося ЗСА, що вони вдержують дипломатичне спілкування із Південною Африкою. Не менше цікавий теж факт, що недорозвинені держави з третього світу, які отримують постійну допомогу Заходу, голосували, солідаризуючися у 85 відсотках із комуністичним бльоком, а найприкріщим у тому є факт, що „льояльні і певні" приятелі ЗСА приєднувалися до Східнього бльоку навіть у понад 60 відсотках. Америці забракло теж заледве двох голосів, щоб виправдати звільнення Ґренади від її комуністичних диктаторів, але зате була величезна кількість голосів, щоб засуджувати ЗСА за постійну допомогу Ель Сальвадорові і Гондурасові.

Дуже часто можна зустрінути тенденційно переповідані резолюції, що проходять на форумі ОН, а з усіх них, чомусь завжди „якось так виходить", що СССР дається спроможність обминути будь-яке гостре засудження, навіть такого насильства, яке за чартером ОН є найсильнішим і фляґрантним нападом, яке перевела Москва в Афганістані.

Виявляється теж, що СССР, за допомогою прокомуністичного бльоку, веде дуже підступну і спритну пропаґанду, а доставами своєї зброї новоповсталим державам в Африці, каже виступати проти Південної Африки. Причина: Південна Африка, це країна, що має цілу низку мінералів, що ними користується західня технологія. І що ці мінерали, як для прикладу хром, крім Південної Африки, є ще тільки виключно в Совєтському Союзі. Із поданого вище прикладу виходить, що СССР намагається так схаотизувати відносини в Південній Африці, щоб Захід не міг користуватися мінералами цієї країни, а Москва, щоб могла послабити таким робом технологію Заходу.

І Об'єднані Нації мають загальний комбінований бюджет 4 більйони долярів і з нього оплачують 54,000 осіб. І чи не дивно, що хоч ЗСА вкладають до цього бюджету 30 відсотків, але у пропорційному відношенні до вкладу, мають найменше число там зайнятих працівників. Зате 64 відсотки осіб, що їх оплачується із цього бюджету, походять саме з цих країн, які безпосередньо або посередньо, намагаються формувати впливи членів ОН — цієї міжнародної установи, яка постала за почином ЗСА — з метою, щоб своїм авторитетом пропаґувати міжнародну злагоду і втримувати мир у світі, — якраз у протилежному напрямі.

Об'єднані Нації перемінилися у пляцдарм, на якому іде і продовжується постійна боротьба за поширювання і закріплювання всіх тих впливів, які паралізують кожну позитивну ідею і мирові почини, що їх висовує постійно вільний світ, а на її місце поставити безоглядну, поневолюючу та терористичну ідеологію, що основується у трьох словах: — „Всевладність світового комунізму".

Юрій Гасцький

БРАТСЬКІ ШКОЛИ У ХУІ - ХУІІІ СТОРІЧЧЯХ

В історії України шкільництво є мало досліджене, хоч заслуговує на глибші студії. На Україні школи існували від княжих часів в більшості при манастирях і церквах — т. зв. приходські школи.

Одначе в ХУІ столітті в наслідок польонізації частини української шляхти та погіршення рівня освіти духовенства потрібні були спеціяльні зусилля, щоб припинити цей загрозливий стан та дати змогу українському суспільству направити ці лиха. Створення мережі шкіл з відповідною методою навчання стало завданням церковних братств і міщанської верстви з допомогою інших станів суспільства.

Початок дало Львівське Успенське Ставропігійське Братство, яке заснувало свою школу в 1586 році. Ця школа стала моделем до наслідування і ціла мережа шкіл вкрила Західню Україну й перейшла на Правобережжя, північну Україну та Білорусь. Найважливіші з цих шкіл були у Львові, Луцьку, Києві та Вильні.

Братські школи мали спеціяльні правила базовані на „Порядку школьнім" Львівської школи. Учні були з різних верств суспільства, найбільше з міщан. В роках 1586 - 90 їх було 54 у Львові. Оплата була від 6 до 16 грошів за квартал, по змозі батьків. Діти братчиків вчилися за півціни. Крім того, платили продуктами і возами дров на опал. Учителі діставали у Львові в 1590 році 20 золотих, а ректор 40 золотих. Декілька бідних учнів вчилися задурно й мешкали в бурсі. Наука відбувалася п'ять днів у тиждень, а в суботу були репетиції та дисциплінарні справи. Учні почерзі були дижурними в клясі, пільнували порядку в клясі, опалювали клясу і замітали. Старші учні допомагали учителям вчити дітей, пильнувати їх поза клясою і поступати „по учителску а не по тиранску."

Більші братські школи мали клясичну систему „трівіюм' та „квадрівіюм." Вчили дітей мов: церковнослав'янську, греку, латину й польську. Також вчили поукраїнськи (руский язик). Крім того, вчили математику, геометрію, астрономію, музику й історію. У деяких школах, наприклад, у Вильні й Могилеві вчили всі чотири мови нараз.

Методологія викладання мов включала азбуку, граматику, діялектику, риторику й поетику. Ці дисципліни на елементарнім поземі приготовляли учнів до праці в суспільстві та на церковному полі. Щоб задоволити потребу підручників Львівське Братство провадило друкарню, яка через кількасот років видала понад 200,000 примірників різних педагогічних підручників. Друкували букварі, граматики церковнослов'янські, грецькі й латинські, катехизми, псалтирі, октоїхи, требники та різні богослужебні книги для шкіл і для вжитку церковного.

Учителями і ректорами братських шкіл часто були одні з найкращих членів нової інтелігенції. Йов Борецький, пізніший Митрополит Київський, був учителем і ректором Львівської школи та Київської школи; Кирило Транквіліон-Ставровецький, вчив у Львові й Вильні; Мелетій Смотрицький вчив у Вильні; Лаврентій Сизаній вчив у Львові, Бересті, Вильні й Києві; Степан Зизаній вчив у Львові й Вильні; Касіян Сакевич вчив у Замості й Києві; Сильвестер Косів, пізніший Митрополит Київський, вчив у Люблині, Львові й Києві; Ісая Козловський вчив у Львові й Києві.

Школи ці могли втриматися на належному рівні, бо оплачували їх спеціяльні фундації з тестаментів, окремі дари грішми чи реальностями та опіка братствами. Козацькі гетьмани й старшина також щедро жертвували на братські школи. Гетьман Сагайдачний подарував 1,500 золотих на братську школу у Вильні й 2,000 золотих на школу в Києві. Є записи козацьких старшин Вовка, Данилева й Скороходи — Луцькій школі в 1629 році. Пізніше в Гетьманщині, школами почала опікуватися козацька адміністрація, але це вже інша сторінка шкільництва.

З кінцем ХУІІ сторіччя братські школи почали занепадати через брак фінансів і звузили свою програму. Одначе продовжували своє існування через ціле ХУІІІ сторіччя. Після розподілу Польщі, Австрія завела іншу систему початкового шкільництва в Західній Україні мала свій окремий період самостійного шкільництва під час Гетьманщини, де різниця між братськими школами, а приходськими поволі сте-

(Закінчення на стор. 3)

Наталія Кібець

САНТА КЛОС І СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

Тридцять з гаком років на еміграції зустрічаюсь із Санта Клосом, з великим грубим дідуганом у червоному оксамитовому з білою оторочкою костюмі з довгою білою бородою, який перед Різдвом стоїть на розі великих універмагів і збирає на бідних, а в середині магазинів з нього роблять знімки з дітьми і він обіцяє їм дорогі подарунки, а на різдвяних картках над ним стоїть Го! Го! Го!

У Совєтському Союзі, коли Постишев увів ялинку на Новий Рік, такий самий дідуган називався дідом Морозом Він вітав усіх з новим роком, але дарунків не обіцяв. У моїй уяві дитини, яка виросла в релігійній родині, був Святий Миколай таким, яким бачила його в церкві на іконі, і який приносив добрим дітям подарунки, якими ми тішилися. То не були компютори чи дорогі механізовані іграшки, то були книжечки, шматяні ляльки, цукерки, тістечка і ми його за це любили.

В своєму дитинстві пам'ятаю отця Филипа, високого, худого настоятеля Благовіщенської церкви міста Дніпропетровська (Катеринослава), учителя релігії у сторожці дяка і остраху для хлопців, хто не вчив молитов чи взагалі Закону Божого, але який кожного понеділка раненько вкидав вузлика з грошима (тарілочні пожертви з неділі) у відчинені віконні фірточки бідних робітників Брянського заводу чи вдовиць в Рибаковій бальці, а на Свято Миколая ще додавалися цукерки дітям чи вузлик з одягом. Ніхто не бачив, коли він це робив, але всі знали, що це отець Филип і всі називали його святим Миколаєм. Мамі він також допомагав і порадою і матеріяльно.

Під час Першої світової війни 1914 року я мала лише два роки, коли тата мобілізували. Минуло досить років після того, почалася громадянська війна і спогади про тата були дуже неясні у мене. Мамі прийшлося тяжко працювати, виконувати різну доривочну роботу, бо школа, в якій працював тато, закрилася, нас виселили з приміщення і дозволили жити лише у великій кухні при школі. Не дивлячись на те, що мама приходила до дому змучена, а я була сама цілий день дома маючи мисочку з їжою і водою, а зі страху ховалась під ліжко і спала там поки не приходила мама увечері, ми весело провадили час. Мама варила якусь таку вечерю, пораючись біля печі, яка для мене смачно пахла, прибирала після мене — був рух, а по вечері сідала в єдине велике крісло, брала мене на коліна і співала пісень, а співала вона дуже гарно, розповідала казочки — справжні про життя тварин, пташок і людей. Найчастіше оповідала вона про тата, про його перші спроби літати літаком, про нашого улюбленого Палкана, що зник слідом за татом і багато цікавого, але часто мамин голос тремтів, а з очей текли сльози.

Однієї ночі була страшна хуртовина. Вітер завивав у димарі всіма голосами. Десь щось грюкало. Це стріляють гармати, казала мама. Рев вітру і стрілен зливався в один акорд. Тієї страшної ночі я не могла спати. Мені здавалось, що якесь страховисько ось-ось вдереться в хату. Тулячись до мами, просила не відходити від мене. Потішаючи мене, мама сказала: — „Спи, доню, завтра День Святого Миколая, може він не дивлячись на таку ніч завітає й до нас і тобі принесе щось". Заспокоєна маминими словами я заснула. Проснулася ранком. Сонце щедро світило і його проміння наче материнські обійми підтримували на дусі змучених людей. Пухнаста ковдра встелила землю. Сніг виблискував кришталем. Навкруги було чисто і біло. Кожна стеблина і гілочки на деревах були прибрані мов біле мереживо і сріблястий бісер. Вікна розмальовані в різні візерунки, відсвічували на стінах кімнати.

Після нічної хуртовини і бою було тихо. Наче б і не було нічого. Лише руїни пригадували про неспокійний і непевний час. День Святого Миколая. В кімнаті тепло і затишно. Пахне свіжоспеченими пиріжками. А головне, мама вдома. Мені так хочеться дізнатися чи був Святий Миколай?. Чи приніс мені щось? Не одягаючись, біжу до маминого кутка. Нараз крик... Голос наче мамин, але якийсь дивний. Невже ж щось трапилось? Я до мами, а мама до дверей. В дверях стояв високий, худий блідий чоловік у подертій шинелі. Хто він?.. Чого мама плаче?... Дивлюсь на цього чужого чоловіка і не розумію, чого мама плаче? Може голодний жовнір?.. Мама завжди таким допомагала, але чому вона плаче і нічого йому не дає? Дивлюсь на маму і на чужого дядю, а вони на мене дивляться і мовчать. — Сьогодні мама пиріжки пекла ранком, чуєте як пахнуть — крізь сльози почала я хвалитися...

— Сьогодні день Святого Миколая і ми чекаємо на подарунок від нього... — знову похвалилася я... Незнайомий дивився на мене і також плакав, а потім усміхнувся. Мама теж... Я так розгубилася, що не знала, що далі казати і що робити.

— Доню, моя маленька дорога донечко!... прошепотів незнайомий, похитнувся і впав непритомний.

Цього подарунку Святого Миколая, скільки житиму ніколи не забуду.

ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я

Д-р Ростислав Сочинський

Відповіді на запити

В останніх днях редакція „Свободи" одержала листи від читачів, які з цікавістю і „великою увагою" читають наші статті на медичні теми і як один з авторів пише: „тому, що вони вияснюють як працює людський організм"...

Заки ми відповімо на запити, хочемо звернути увагу на факт, що сьогодні в Україні майже немає медично-наукових, чи навіть популярних періодиків на здоровні теми, щоб їх видавано українською мовою. Єдиний фаховий журнал, який публікує статті в українській мові це — „Лікарський Вісник", орган Українського Лікарського Товариства Північної Америки, який виходить у Чикаго під редакцією д-ра Павла Джуля.

Тяжко уявити, скільки труду вкладає редактор, щоб наукові статті писались по-українськи, вживаючи відповідну термінологію, бо треба знати, що українські лікарі, старші та молодші, закінчили медичні школи, де виклади відбувались у різних мовах: російській, польській, німецькій, французькій і англійській.

Українську мову та зокрема українську медичну термінологію вживалося у дуже коротких періодах часу, наприклад, під час нашої недовгої незалежности в університетах у Києві, чи Харкові, під час „відлиги", т.зв. українізації у перших роках існування Совєтської України, або-ж на Тайному Українському Університеті у Львові на початку 20-их років.

Сьогодні в обличчі жорстокої русифікації усього, що українське, нелегко боронити нашу рідну мову, зокрема термінологію різних галузей науки, серед них також медицини. Тому не диво, що деякі вислови у статтях на медичні теми, які взяті з української фахової термінології декому видають незрозумілими. У наших статтях ми стараємось поруч українських анатомічних і клінічних назв подавати також міжнародні фахові терміни, які здебільшого походять із старогрецької і латинської мови. Щоправда усі автори листів підтвердили, що наші статті для них цілком зрозумілі, крім однієї авторки, а саме:

Пані М. В-а з Перт Амбой, Н.Дж., просить пояснити 12 слів, чи окреслень із нашої передостанньої статті у „Свободі" ч. 221 з 20-го листопада ц. р. на тему: „Серцево-судинні недуги ч. VII".

Кровоносні судини вона пропонує називати „сосудами", хоч це чисто російське слово (московізм).

Не розуміє вона вислову „*вінцеві судини*", які в міжнародній медичній термінології називаються „коронарними", себто артеріями, які доставляють кров до серцевого м'язня.

Бючки, це — український термін для артерій, так як жилами називаються вени.

Уда, або стегна, це — частина ніг від коліна до бедра і це не є якийсь народний діялект, як це авторка твердить, а чисто літературний вислів.

Рутинні лікарські оглядини, це такі, які відбуваються періодично для ствердження стану здоров'я не конче хорих людей і для попередження (запобігання, профіляктики) різних недуг.

„*Імпотенція*" — це незрозуміле слово для авторки листа, може тому, що це — проблема чоловіків, а саме: послаблення статевої (сексуальної) потенції, до речі: недомагання, яке можна вилічити.

На жаль, нема тут місця, щоб кожне слово у моїх статтях ще раз пояснити. Я радив би пані М. В-й придбати медичні словники, які перевидало Українське Лікарське Т-во, а саме: М. Галин. „Медичний латинсько-український словник" і „Словник українського анатомічного назовництва" (Видання Всеукраїнської Академії Наук). Ціна кожного з них $20.00 і їх можна замовляти, висилаючи гроші на таку адресу: Journal of UMANA, P.O. Box 36305, Grosse Pointe, Mich. 48236.

Г.С-б з Ню Йорку. Ви запитуєте, чи нітроґліцерина, яку Вам лікарі у клініці „Беллев'ю" записали для облегшення болів грудної жаби, є лік, чи отрута, бо вам від того „болить голова, а шлунок і кишки — повні газів".

Нітроґліцерина, так як багато інших ліків, крім полегші, може викликати побічні неприємні ефекти, а при надмірній дозі затруїти організм. Вона, зокрема у формі таблеток, які розпускаються під язиком, майже завше викликає спочатку біль голови. Пізніше людина звикає до неї і болі голови здебільшого проходять. Сьогодні існують новіші препарати, т.зв. бета — або кальціюм — бльокуючі ліки, які тих побічних ефектів не мають і при тому допомагають обнизити високе тиснення крови. Вам радять їсти квашені огірки та капусту... одначе тому, що вони мають у собі багато солі, їх споживання при високому тисненні крови абсолютно противказане.

В. Д-ч з Маямі, Фла. питає, чи існує засіб, щоб вилікувати „катар", але не описує ознак цієї недуги, без чого тяжко відповісти на це питання, бо це може бути катар носа, себто нежит, або катар кишок, чи мочевого міхура. — Кожне з цих недомагань вимагає окремого лікування.

О. К-ць, емерит з Воррену, Міш. — порушує „прикрий і болючий факт", що американське населення, зокрема молоді люди (серед них, мабуть, також українці) дуже ненормально та нераціонально відживляються, що може дуже погано відбитись на їхньому здоров'ї у старшому віці.

Ви зробили незвичайно слушне спостереження. Тому, що ви уціле ваше життя трималися засад раціонального відживлення, ви й дожили до похилого віку в міцному здоров'ї. Про цю проблему ми писали в 50-ох роках у різних українських періодиках і знову вернемось до цієї теми у дальших статтях із циклу: „Життя і здоров'я".

На інші листи, які ми досі одержали відповімо при найближчій нагоді. Ми дуже вдячні за так численний і прихильний відгук.

Важлива вістка

Хочемо повідомити наших читачів про вислід досліджень, які опублікована в одному з останніх чисел Журналу Американської медичної асоціяції (ч. 20 з 30-го листопада 1984 р.) п.з.: „Курення цигарок, серцево-судинні недуги і смертність від них людей старшого віку".

Цей довголітній досвід, який започатковано ще в 1965 році, переведено у лікарні повіту Кук в Чикаго з участю 2,674 пацієнтів у віці 65 до 74 років, білої раси, середньо заможних. Без сумніву стверджено, що серед тих, які курять цигарки, смерть від серцево-судинних недуг приходить на 52 відсотка (майже на половину) частіше, чим у не-курців, тих що курять тільки люльки, чи цигари і навіть у тих, які кинули курити на протязі одного до п'ятьох років перед початком досліду. З того висновок: навіть особи похилого віку, які курять цигарки повинні негайно покинути цю звичку, якщо хочуть продовжити свій вік без поважних захворінь серця, чи кровоносних судин.

Хор „Думка"...

(Закінчення зі стор. 1)

Хор „Думка".

концертів у Вашінгтоні — 2-го жовтня 1983 року для вшанування пам'яті жертв Великого голоду в Україні в 1932-33 роках, а в цьому році концерту, що був частиною загальноукраїнської маніфестації проти русифікаційного процесу в Україні. Виступ „Думки", підсиленої вашінгтонським хором, на меморіяльному концерті в 1983 році „спонукав 2,800 слухачів у залі зірватися в овації зі своїх місць. Вигукам „браво" і „біс" не було меж... овації для виконавців ішли одна за одною..." — писала „Свобода". „Вашінгтон Пост", коментуючи цей виступ, написав, що „уславлений хор з Ню Йорку 'Думка' дав багато розкішних моментів у величному українському музичному фестивалі, який довго буде жити в пам'яті слухачів". Не менш прихильні коментарі про виступ „Думки" на цих двох і численних інших концертах по цілій країні появилися і в інших часописах, український й англомовних.

І ось прийшов час показати українським братам і сестрам в Европі, як також чужинецькому світові, мистецтво нюйоркського мішаного хору „Думка", який під диригуванням Семена Комірного заслужено користається в Америці славою одного з найкращих хорових ансамблів.

Імпресаріо Луців, промотор популяризації української музичної культури й мистецтва в Европі шляхом влаштування турне, вважає, що „українська громада в Америці може гордитися, що вже 35 років існує і робить таку величезну працю хор „Думка", а до того ще й не заробляючи ані сотика, якщо мова про хористів, або отримуючи мінімальну платню (диригент і піяністка).

„Ми на поселеннях в Америці, — розповів С. Комірний, — творимо таке мистецтво, патріотичного й релігійного характеру, яке в Україні не щастить почути. Справжнє українське мистецтво у світі живе, і про це знають наші люди в Україні завдяки передачам „Голосу Америки" і „Радіо Свобода", які я сам слухав (він приїхав з України 12 років тому). Важко собі уявити, яка це велика моральна підтримка для наших людей в Україні".

Запалений ідеєю „відкрити вікно в Европу" для „Думки", В. Луців розповів, як спопуляризовано українців в Европі саме завдяки влаштуванню концертів. Виступи „Думки" в різних европейських країнах матимуть значення дуже велике, і то не тільки культурне, але й пропагандивне. Щодо українців в Европі, то „це нам дає новий запал, творче надхнення й посилює зв'язок з нашими заокеанськими земляками. Це має великий вплив вже на два покоління української молоді, яка завжди численно приходить на концерти українських ансамблів з Америки". Виступи їх — це не тільки мистецько-розвагова справа. Концерти відбуваються в елегантних залях на них запрошується мейорів міст, амбасадорів, консулів країн, з яких походять дані ансамблі. Концерти супроводжуються коктейлями, під час яких українці мають нагоду познайомитися з урядовими достойниками і в невимушеній розмові інформувати їх про українське життя на поселеннях та про українську справу в загальному. Часто такі особисті знайомства в майбутньому приносять велику користь для нашої справи на політичній міжнародній арені.

Тепер „Думка" починає кампанію підготови до европейського турне: координацію хору, збирання фондів. Гості звертаються до широкої української громадськости в усіх закутинках Америки: „Думка" потребує вашої підтримки, фінансової допомоги. „Думка" ніколи не відмовляла громаді, служила їй безкорисно і вірно ось уже три декади, давши свій вклад у розвиток культурно-мистецького життя на поселеннях.

Хористи співають від серця, з любов'ю — сказала Л. Яблонська. „Після цілого дня щоденної праці для заробітку, вони радо і з надхненням віддають свій час на численні проби, на розучування нового репертуару, яким хор може полонити не тільки любителів хорового мистецтва в Америці, але й вимогливих европейських критиків. Репертуар „Думка" має першорядний", — вважає імпресаріо В. Луців. Заплановано ряд концертів: в Англії три, в Німеччині два, у Франції один і один в Австрії.

Черга на громаду, сказали представники хору „Думка". „Ми служили вам, тепер відгукніться ви, громадо, допоможіть нам винести всі наші довгорічні досягнення на европейський форум, щоб по обидва боки океану продемонструвати велич зразків українського хорового мистецтва."

Село „Україна" в Брентфорді

За доброю традицією т. з. „третьої" сили в Канаді, що нині вже є статистично й потенційно добре видною і респектованою у канадійській мозаїці, зокрема у її культурному розвитку, кожного року в онтарійському Брентфорді, славній місцевості винахідника телефону А. Белла, відбуваються розвагові фестивалі, влаштовувані етнічними групами в т. зв. „національних селах".

Цього року тих „сіл" у Брентфорді було 17, і вони від 7-го до 14-го липня презентували в англомовному середовищі свої спадщинні скарби у різних формах, різними експонатами та з різними програмами для уприємлювання численних їхніх відвідувачів.

В приміщеннях тих „сіл" можна було ознайомитись з цінними культурними надбаннями національних груп Брентфорду; подивляли учасники кольоритні строї й танці поодиноких національних меншин, а також підкріплялись різнорідними смачними стравами та „охолоджувались" від літньої спраги різними напитками.

В числі тих фестивальних „сіл" брентфордські українці зорганізували й цього року два „села": „Україна" при українській католицькій парохії св. Івана Хрестителя, і „Київ"—при українській православній церкві св. Михаїла.

Ювілейний характер фестивалю при парохії св. Івана Хрестителя

Цьогорічний фестиваль в парохії св. Івана Хрестителя у Брентфорді відбувся у святково-ювілейній атмосфері, бож за щасливим збігом обставин проходив він у ювілейному році 50-річчя існування парохії, де парохом є о. декан Іван Лещишин; у 10-річчя відкриття українського „села" при парохії та 10-річчя існування танцювального ансамблю „Україна" під керівництвом Лідії Скрипух, —і всі ці ювілеї відбувались в рамках 200-ліття провінції Онтаріо, тому з належною увагою і працею приготовлялась парохіяльна громада до ювілейного святкування і відбуття фестивалю.

Відзначено ці святкування привітанням запрошених гостей, відчитанням історичного письма, доповідю, прийняттям, виставкою народного мистецтва, заснуванням парохіяльного музею-архіву і концертом. Програмою відкриття вміло керував о. диякон Яр. Середа. День розпочато співанням канадського й українського гимнів у супроводі бандуристок і під час піднесення прапорів.

Українське „село" Україна вшанували своєю присутністю представники: Дерек Блакбурн—від Федерального уряду; Ф. Ґілес—від провінційного уряду; мейор Брентфорду Давід Нюман, о. Роджерт—від римо-католицької парохії св. Василія, і Марія Підкович—від Комітетів Українок і Українців Канади, д-р А. Михальчук і парох о. декан І. Лещишин. Довший привіт-промову виголосив Владика Ізидор.

З приводу ювілею парохії прем'єр Онтаріо В. Дейвіс надіслав офіційну грамоту, яку відчитав піддиякон Карпюк. Раму й стояк цього письма приготовив мистець М. Ґалан. Досьогодні понад 20 священиків обслуговували цю парохію, і Владика Ізидор був саме одним з тих отців парохів.

Завданням усіх парохіян завжди було і є зберігати українську католицьку релігію і Церкву з усіма релігійно-національними традиціями і культурними надбаннями і нести допомогу потребуючим. Парохія св. Івана Хрестителя у Брентфорді на протязі свого 50-річчя лишила незатертий слід в історії Брентфорду і може похвалитися різними осягами у внутрішньому своєму розвитку, як також на загальному українському громадському відтинку. Зокрема її щира допомога потребуючим виявлялась в роках злопам'ятної депресії в 30-их роках, а також після Другої світової війни для новоприбулих на терені Брентфорду.

Як згадано, душпастирював колись в парохії св. Івана Хрестителя також Владика Ізидор, який прибув до своїх парохіян на їхній ювілей 7-го липня ц. р., на офіційне відкриття українського „Села" Україна, а в неділю відслужив Архиєрейську благодарну Службу Божу для відзначення ювілею своєї колишньої парохії. Промовляв Владика під час відкриття і на Службі Божій, згадуючи про давніші роки в житті парохії вже від самих її початків. Кир Ізидор підкреслив, що початки ці для українців у Брентфорді, як і по всій Канаді, були тяжкі, але вони зберігали вірність своїй Церкві, розвивали українські традиції, культуру і причинилися до розбудови української католицької церкви і парохії св. Івана Хрестителя власною працею.

Початок історії українського поселення у Брентфорді датується 1902 роком, хоч тоді ще в неорганізованих формах. В 1905 році з Баффало, ЗСА, приїхали до Брентфорду 50 українських родин, які походили з Лемківщини. Отої геройської Лемківщини, що під час Другої світової війни і в повоєнних роках, а навіть інколи ще й тепер, перейшла неймовірне насильне безправство, терор, тиранське виселення і розпорошення обездолених лемків по теренах Польщі.

Перші родини в Брентфорді не мали своєї церкви, і тому користали з Богослужб у римо-католицькій церкві св. Василія. Та туга за рідною церквою зродила заходи перших українських брентфордців, щоб збудувати свій Божий храм. В 1907 році створено перший церковний комітет, який і почав старатися про будову церкви. В 1911 році засновано в Брентфорді Братство св. Івана Хрестителя, а в 1917 році закуплено площу з будинком, що після різних перебудов і добудов залишився досьогодні як українська католицька церква св. Івана Хрестителя.

Частина танцювального ансамблю „Україна".

Розвиток життя в парохії зберіг українських людей у Брентфорді на протязі півстоліття не тільки, як вірних членів Української Католицької Церкви, але єднав їх і в суспільно-громадській ділянці національного життя української спільноти Брентфорду, так що сьогодні члени парохії можуть похвалитися різними здобутками і певними досягненнями: в церкві бачиться щиру дбайливість в усіх удогідненнях для учасників Богослужб, а церковна заля змодернізована до потреб парохіяльної громади і для досить частих релегійно-церковних чи національно-громадських імпрез.

Відкриття Фестивалю „села" Україна

Серед тих різнорідних імпрез найзамітнішою являється влаштування вже на протязі 10-ох років Українського села Україна, що відбувається з великим успіхом у липні. Цього року ця фестивальна імпреза мала ще й ювілейну закраску, бо відзначувало „Село" своє перше десятиріччя, що започаткувалось в 1974 році, коли відбувалися святкування у Брентфорді з нагоди 100-річчя телефону, що його винайшов житель цієї місцевості А. Белл.

У суботу, 7-го липня, зібралася численна група представників і учасників, а серед них діти, молодь і старші, у вишиваних сорочках та з хоругвами і національними прапорами на площі перед церквою, де відбулося офіційне відкриття Українського села Україна. Акт відкриття урочисто довершила Таня Сирова, краля Українського „села", привітанням і булавою, яку виготовив мистець д-р А. Михальчук. Після певної програми теплим словом закінчив відкриття о. дек. І. Лещишин і запросив гостей до резиденції, де пані добродійка Іванна Лещишин дбайливо приготовила для них смачну перекуску.

З нагоди святкувань ювілею парохії і фестивалю Села Україна влаштовано також виставку українського мистецтва, приготовану працьовитою п-і Лещишин, на якій пишалися мистецькі твори дереворізьби д-ра А. Михальчука, відомого мистця-різьбаря, що проживає як професіоналіст-лікар у затишному Брентфорді, і який свого часу подарував великих розмірів різьблений хрест для собору св. Софії в Римі. В днях останнього брентфордського фестивалю в церковній залі відбулася також виставка тканин, образів, вишивок, печива, кераміки і церковного устаткування та риз.

Мистецько-вокальна частина фестивалю

Для доброго імени Села Україна, що воно собі упам'ятнило на протязі 10-ох років серед жителів Брентфорду, зокрема серед неукраїнців (от хоч би і смачними стравами української кухні, якою цього року дбайливо й господарно керувала А. Гут, випродукувавши з поміччю працьовитих членкинь свого місцевого ЛУКЖ м. ін. ок. 15,000 вареників і голубців), безперечно, що загальне число учасників Села Україна притягали виступи кольоритного танцювального ансамблю „Україна", що його на протязі вже 10-ох років провадила Л. Скрипух.

Від часу свого заснування в 1974 році ансамбль „Україна" в Брентфорді під мистецьким керівництвом його душі Л. Скрипух і з поміччю інструктора Л. Чарковського щиро присвячував свою працю на потребу шанувати мистецькі осяги української громади при парохії св. Івана Хрестителя шляхом плекання рідних танців, якими захоплюється українська дітвора і молодь. Дбайливі різнорідні старання Л. Скрипух для росту й успіхів ансамблю виявились на не одній імпрезі в парохії і поза Брентфордом, а зокрема на фестивалі Села Україна. У трьох групах зібрала вона коло 50 членів ансамблю і танцювальними вмілостями виявляють себе навіть декількалітні діти, з яких декого припроваджують на церковну залу навіть бабуні чи дідусі.

Своїм різноманітним репертуаром і вдосконаленим мистецьким рівнем різнорідних танців ансамбль „Україна" в Брентфорді притягнув увагу не тільки української громади, але також і різнонаціональних учасників Українського „Села", для яких ансамбль давав 2-або 3-разові виступи кожного вечора під час фестивалю і тому не дивно, що при нагоді свого 10-річчя здобув у кінцевому висліді з-поміж 17 етнічних танцювальних груп першу нагороду признання—Cultural reward for entertaintment у Брентфорді, безперечно, що в першу чергу, завдяки щедрій мозольній праці його керівниці Л. Скрипух і завдяки щирій співпраці членів ансамблю і їх батьків. Варто згадати також, що з цілої первісної групи танцюристів 10-річчя свого ансамблю зустрічали тільки два його „піонери"-члени—Роман Скрипух і Ніна Цукор. У концерті виступав також молоденький (має щойно 8 років) скрипаль Яремчук з поблизького онтарійського Парижу.

Для потреб дальшого розвитку парохії св. Івана Хрестителя та успішности імпрез багато допомагає у повній гармонії з парохом о. деканом І. Лещишином активний суспільно-громадський діяч, д-р Іван Скрипух, і разом зі своєю дружиною Лідією та сином Романом не щадять навіть свого професійного часу для добра парохії і громади. Д-р Андрій Михальчук є також добрим прикладом інтелігента в житті парохії, який крім своєї професійної й мистецької праці не щадить своїх зусиль для добра парохії. Тому парохія св. Івана Хрестителя живе й розвивається, і є єдиним надійним центром у цьому місті для українських людей доброї волі і щирого розуміння значення гідного розвитку парохії.

М. Поронюк

Братські...

(Закінгення зі стор. 2)

рласе.

Свої завдання братські школи, підтримувані в більшості українською міщанською верствою, здебільшого виконали. Вони втримали українське суспільство у своїй вірі й культурі, піднесли рівень навчання українського духовенства, ставили опір латинізації та полонізації й підготовили багато учнів до продовження свого навчання у вищих школах та університетах. Їхні випускники створили відродження української культури й держави у Києві та козацькій Гетьманщині.

Українські...

(Закінгення зі стор. 1)

кторант історії в Гарварському університеті.

Багато із свідків Великого голоду не були охочі подавати про це інформації, одні тому, що лякаються переслідування рідні, що живе на терені СССР, а другі тому, що ще до сьогодні ці переживання є для них кошмарем. Всі опитувані сьогодні є у віці 57 до 86 років, в більшості з околиці Києва, Полтави і Харкова та селянського походження.

Як інформує д-р Б. Витвицький, тепер треба лише переписати із звукозапису всі ці зізнання так, щоб вони були легко доступні для всіх тих, які науково розглядають справу Великого голого, а зокрема він сподівається що їхня праця знадобиться новоствореній урядовій Комісії для розгляду Великого голоду.

Д-р Б. Витвицький надіється, що ті зізнання наочних свідків Великого голоду допможуть американським законодавцям зрозуміти методику винищування селянської верстви в Україні комуністичним режимом. Він уважає, що ця хоча мала праця Товариства Професіоналістів виконає свої завдання і є позитивним вкладом до того, щоб американський світ вкінці зрозумів цілий жах Великого голоду та ролі Москви у винищенні понад сім мільйонів українців.

Українці в Торонто вшанували поляглих героїв

Торонто (В.М.) — В неділю, 11-го листопада ц.р., українці цього міста вшанували пам'ять всіх українських вояків героїв, що віддали своє життя в боротьбі проти насильства, в боротьбі за вільну незалежну Україну. Святочний апель зорганізував Комітет Українців Канади Відділ Торонто при співпраці таких українських ветеранських організацій: Королівского Канадського Легіону Відділ ч. 360, Братства кол. Вояків І-ої Дивізії УНА, Станиці УПА, Стрілецької Громади, Союзу колишніх Українських Вояків, 5-а Станиця, Братства Карпатських Січовиків й Українського Вільного Козацтва.

Не зважаючи на неперервний дощ, велике число людей зійшлося біля пам'ятника героям в Українському Парку. Програма почалася перемаршом ветеранів. Салют відібрав полковник Канадської Армії В. Яремко. Панахиду відправили: о. В. Шараневич о. М. Байрак і о. Й. Труш.

Офіційну частину апелю відкрив голова КУК інж. Я. Соколик. З коротким словом виступили полковник В. Яремко, сотник Б. Панчук, гість з Америки та голова Світового Союзу Ветеранів полковник Безкоровайний, та голова Королівського Канадського Легіону Відділ ч. 360 М. Пастир. Кадети Канадської Армії під проводом сотника М. Головатого віддали вояцький салют, під час якого численні прапори ветеранських організацій в понаші схилились до землі.

Вінок від Уряду Онтаріо поклав посол Юрій Шимко. Інші вінки були від Королівського Канадського Легіону, ЛБУ Місісаґа, БУК Місісаґа, ЛУКЖ св. Покрови, МУНО, КУК Відділ Торонто, і від двох сестер, яких прізвищ, на жаль, не знаємо, які поклали вінок у пам'ять погибшого брата. Зворушливим було бачити вінок від нашої молоді, членів МУНО. Віримо, що в наступних роках їх слідом підуть інші молодіжні організації.

Приємно було бачити поміж зібраних посла Ю.Шимка, радного В. Бойчука і найстаршого дивізійника д-ра Олексу Яворського.

Апелем вміло провадив голова Організаційної Комісії „Дня Ветеранів" д-р П. Кіт, який подякував присутнім за те, що прийшли вшанувати поляглих.

ПОДЯКА

21-го жовтня ц.р., 12-ий Відділ Українського Золотого Хреста в Чикаґо відбув Ювілейну Зустріч-Бенкет з нагоди 50-річчя існування та діяльности.

Протягом 50-ти років не легкий був шлях УЗХ в Чикаґо, нераз був і тернистим, але з подивом можна глянути сьогодні на працю членок УЗХ.

В наше 50-річчя ми свідомі, що наші завдання не скінчені і ми гідно і незламно далі йтимемо нашим уторомваним шляхом до остаточної перемоги української ідеї. Завершення нашого 50-річчя завдячуємо жертвенності та зрозумінню до нашої праці ширшого громадянства метропопітального Чикаґо.

Дякуємо нашим підприємцям, жертводавцям та тим Відділам Українського Золотого Хреста, що були ласкаві вмістити свої ґратуляції та побажання в нашій скромній Ювілейній програмці, яку ми видали з нагоди 50-ліття 12-го Відділу УЗХ в Чикаґо.

Усім, що причинилися в якийнебудь спосіб до відзначення 50-ліття святочним Ювілеєм, наша найщиріша подяка.

Щедрі датки вплинули з привітами під час Бенкету, від:

1. Українська Федеральна Кредитова Каса „Самопоміч" - Представники, Голова Української Світової Кооперативної Ради Омелян Плешкевич і Директор Роман Мицик.
2. Українська Щаднично-Позичкова Спілка „Певність" - д-р Юліян Куляс.
3. Об'єднання Жінок Чотирьох Свобід України - Леся Павлишин, делеґат.
4. Українське Лікарське Товариство Північної Америки - Д-р Мирослав Копенський.
5. Братство Колишніх Вояків 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії - делеґат Роман Припхан.
6. Об'єднання Бувшої Української Армії - Голова Орест Городиський.
7. Українсько-Американське Кооперативне Товариство „Самодопомога" - делеґат, Іван Печинюк.
8. Братство Святого Андрея Первозванного - Степан Мерза.
9. Українсько-Американська Видавнича Спілка - Голова д-р Іван Лисейко.

Управа 12-го Відділу УЗХ Чикаґо

ПОДЯКА

Цією дорогою Управа 12-го Відділу УЗХ в Чикаґо складає сердечну подяку Високоповажаним Родинам, Паням і Панам, які зложили свої щедрі датки через 12-ий Відділ УЗХ

Дмитро Круль - 150.00 дол. - біженцям з Польщі
Д-р Марія Познарська - 50.00 дол. - біженцям з Польщі
Ольга Кобзяр - 50.00 дол. - потребуючим в Бразилії
Дмитро Круль - 100.00 дол. - на потребу 12-го Відділу УЗХ

Замість квітів на могилу бл.п. Меланії Кузик та Романи Кузик зложили на 12-ий Відділ УЗХ:

Роман і Галина Поритко - 150.00 дол.
Дамян і Люся Поритко - 50.00 дол.
Богдан і Марійка Поритко - 50.00 дол.

В пам'ять спочилих дорогої мами і сестри Меланії і Романи Кузик зложили:

Любомир Кузик і Юрій Кузик з родиною - 195.00 дол.
Любомир і Нюта Кузик - 100.00 дол.

Ще раз щиросердечне спасибі!

Управа 12-го Відділу УЗХ у Чикаґо

ПЛАСТОВІ КУРЕНІ „ВЕРХОВИНКИ"
СПІЛКА УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ АМЕРИКИ
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Аве. — Дім Українського Визвольного Фронту

П'ЯТНИЦЯ, 21-го ГРУДНЯ 1984 р. — Початок 7:00 год. веч.

ВЕЧІР У ПАМ'ЯТЬ св. п. ВАЛЕРІЯ МАРЧЕНКА

У програмі: слово про св. п. В. Марченка, спомини, листи, твори.

Участь беруть:
ред. Надія СВІТЛИЧНА, ред. Ольга КУЗЬМОВИЧ,
Стефа НАЗАРКЕВИЧ-ЮЗЕНІВ, Ксеня ЗЄЛИК,
Лесик КМЕТА, Юліян КИТАСТИЙ — бандурист

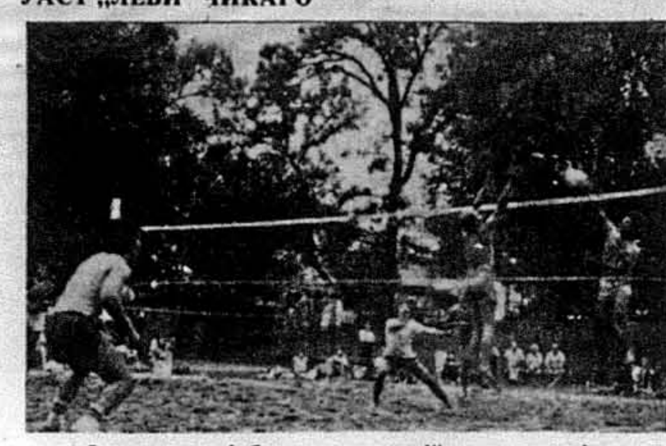
ТОВАРИСТВО „ДНІСТЕР" - 361 ВІДДІЛ УНС ЗМІНИЛО АДРЕСУ

Ню Йорк. — Товариство „Дністер" — 361 Відділ Українського Народного Союзу інформує своїх членів і всіх зацікавлених осіб, що з днем 14-го грудня ц.р., урядування Відділу відбуватиметься кожного вівтірка і п'ятниці від год. 6-ої до 8-ої вечора в Будинку „Самопомочі" при 98 Друга авеню. Управа просить усіх членів вплачувати свої вкладки і полагоджувати усі інші відділові справи на новім приміщенні і у визначені дні й години. — Степан Чума, фінансовий секретар.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

ТРІЙКОВИЙ ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР УАСТ „ЛЕВИ" ЧИКАҐО

Фрагмент відбиванкового трійкового турніру УАСТ „Леви" в Равнд Лейку, поблизу Чикаго.

У днях 22-23 серпня ц.р. відбувся на оселі „Самодопомога" в Равнд Лейку, поблизу Чикаґо, 6-ий з черги трійковий відбиванковий турнір УАСТ „Леви", так зв. „Лайонс - 1984". Розгривки пройшли в трьох групах: чоловіки „АА" - 12 дружин, чоловіки „А" - 10 дружин, та жінки „АА" - 10 дружин. Разом у турнірі взяло участь 32 дружини, понад 100 змагунів і змагунок. Було багато дружин з різних міст ЗСА і Канади: Ню Йорку, Філядельфії, Дітройту, Медісону, Меннеаполісу і Торонто.

Змагання почалися в суботу, 22-го серпня, на шести грищах і проводилися до пізнього вечора. Це були елімінаційні гри, круговою системою. У неділю, 23-го серпня, відбулися півфінали і фінали у кожній групі.

У жіночому фіналі перемогу здобула сильна дружина із Міннеаполісу у складі: Вудстра, Крокейт, Пеплаф вислідом 11:9, 11:9.

У групі чоловіків „А" перемогла дружина в складі: Ґюстон, Трейсі, Геммер вислідом 11:2, 11:3.

У чоловічій групі „АА" сильна місцева дружина з Чикаго в складі Ків, Тверсон, Францешкович перемогла у фіналі в дуже завзятій, емоційній та важкій грі дружину УАСТ „Леви" у складі: Р. Ткачук, М. Маркевич, Д. Бушман вислідом 11:9, 7:11, 11:9.

У цих важких фінальних змаганнях перевага змінювалася кількакратно і обидві дружини показали високу клясу гри своїми сильними стинками, бльоками та сильними та докладними сервами. Не часто можна бачити подібні змагання на такому високому рівні з виявом такої завзятости. І тому то при близно 150 гостей, любителів цього спорту, емоційно оплескували змагання. У суботу вечором відбулася традиційна спільна вечеря для всіх учасників, а після цього гавайські розваги та вечірка при звуках оркестри аж до пізньої ночі.

Відбиванкова ланка УАСТ „Леви" щиро вдячна установам, які уфундували чаші і нагороди і тим причинилися до успішного переведення турніру. Фундаторами були: каса „Самопоміч", броварня „Ангойзер Буш-Мікалоб" Лайт пиво, „Курвазьє ; коньяк" та Е. Смит - спортова крамниця.

Провід турніру складає щиру подяку д-рові П. Вигінному, М. Вишницькому, Наталці Личик та Р. Сахаревичеві за їхню незаступиму поміч. Їх підтримка та допомога уможливили нам провести та успішно закінчити цей шостий з черги трійковий турнір, що його відбиванкова ланка УАСТ „Леви" влаштовує традиційно на оселі в Равнд Лейку.

Юрій Куріца

УСК НЮ ЙОРК — АФК „РАПІД" 2:1

В чергових змаганнях за першенство II-ї дивізії Космополітальної Ліґи, перша дружина УСК здобула важливу перемогу, завдяки якій висунулася на чолову позицію в показнику табелі ігор.

У звітовій зустрічі, що пройшла в неділю, 11-го листопада ц.р., „Рапід" виявився сильним суперником наших футболістів, які були змушені важко попрацювати для тієї перемоги. Ведення 1:0 для нашої дружини здобув Деніс в 15-ій хвилині. В 22-ій хвилині суперники використали помилку нашого оборонця, перейняли м'яч і здобули вирівняння 1:1. В 70-ій хвилині чергову успішну акцію нашого нападу цим разом влучно використав оборонець Ньюгоф, який, як пізніше показалося, здобув переможнього ґоля. В 75-ій хвилині Мартінез з близької віддалі змарнував ще одну можливість, коли м'яч із його стрілу попав у поперечку воріт.

Добре заграв воротар Ксавер, який вперше в цьогорічному сезоні взяв участь у змаганнях після лікування контузії коліна.

Крім нього в складі дружини виступали: Ґомез, Ньюгоф, Да Сільва, Караско, Алвез, Ляскано, Мартінез, Мицак, Жовтий, Чарний, Вербицький, Зінкевич, Коваленко. Провідник і тренер Стефан Коваленко.

ВІСТКИ УСВТ „Ч. СІЧ"

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ І БАЛЬ ВІДБУДУТЬСЯ 28 КВІТНЯ 1985 року

З уваги на смерть Патріярха Йосифа Сліпого і зарядження Ієрархією УКЦеркви в ЗСА 40-денної жалоби, заплянований Ювілейний бенкет і баль на 6-го жовтня ц.р., був відкликаний Ювілейним комітетом і Управою Товариства.

Згідно із старанням Ювілейного комітету ця завершальна імпреза святкувань 60-річчя УСВТ „Ч. Січ" відбудеться у великому приміщенні „Новаго Клаб" в Ірвінґтоні дня 28 квітня 1985 року. В програмі цієї великої імпрези відбудуться: одногодинний коктейл із закускою, вечеря „прайм риб", вручення для заслужених діячів і спортовців Т-ва ювілейних плякет, баль при звуках оркестри „Темпо". Квитки вступу можна вже замовляти в Управі Т-ва в ціні 30.00 дол. і 25.00 дол. для молоді.

ПОЯВИЛОСЯ 21-ШЕ ЧИСЛО ЖУРНАЛУ „НАШ СПОРТ"

Зацікавлені читачі вже можуть замовляти це історичне число єдиного під сучасну пору у вільному світі українського спортового журналу „Наш Спорт". „Наш Спорт" - це орган УСВТ „Ч. Січ" і тому 21 число присвячене 60-річчю діяльности Товариства. На 51-ій сторінці журналу є поміщені факти з історії „Ч. Січі", осяги праці і діяльности окремих ланок ілюстровані документальними фотознимками. Обширно є подані звіти із цьогорічних Ювілейних спортових імпрез, що в них брали участь українські спортовці й дружини з Чикаго, Філядельфії, Торонто, Ню Йорку, Клівленду, Пассейку, Дітройту та інших міст.

Окрему сторінку в цьому числі має УСК Ню Йорк, де є подані головніші факти з діяльности цього нашого заслуженого спортового осередку.

На одній із сторінок УСЦАК є подані висліди і табелі осягів збірної українців на цьогорічній Вільній Олімпіяді. Є теж вістки осягів українських спортовців на світовій арені. Як і попередні числа, це Ювілейне число „Нашого Спорту" - двомовне: матеріяли надруковані в українській і англійській мовах.

Між десятками привітів від різних українських організацій і церков є також опубліковані привіти від губернатора Ню Джерзі Томаса Кейна і президента Рональда Реґена.

На багатьох сторінках поміщені привіти від українських і американських торговельних фірм та професіоналістів.

Бажаючі набути це збільшене і в новому оформленні обкладинки молодого мистця Д. Гивеля історичне число журналу „Наш Спорт" можуть замовити поштовою дорогою, висилаючи 3.50 дол. (чеком або „моні ордером) на таку адресу; Our Sport, 680 Sandorf Ave, Newark, N.J. 07106.

(от)

ПОКАЗНИК ТАБЕЛІ ІГОР ВИЩОЇ ДИВІЗІЇ ҐАРДІЕН СТЕЙТ ЛІҐИ НЮ ДЖЕРЗІ (ПЕРША ПОЛОВИНА СЕЗОНУ)

	Точки	Голі
1. Джерман „Кікерс"	16	28: 7
2. Принстон СК	15	33:11
3. УСВТ „Ч. Січ"	11	15:12
4. Говел „Кікерс"	10	27:13
5. Польський СК	10	19:16
6. Роверс СК	9	14:16
7. Італіян „Кікерс"	6	12:18
8. Мадярський СК	6	18:27
9. Ровей Юнайтед	4	13:26
10. Гантердон СК	1	2:34

ПОКАЗНИК II-Ї ДИВІЗІЇ „РЕД" КОСМОПОЛІТАЛЬНОЇ ЛІҐИ

В дні 12 листопада ц.р.

	Точки	Голі
1. УСК Ню Йорк	9	16:12
2. Сілвер Лейк	7	12: 8
3. АФК „Рапід"	7	18:11
4. Блекпул СК	6	10: 9
5. Тиркіш СК	4	6:14
6. Вайкінг СК	3	8:11
7. Іберія СК	2	4: 9